

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **F. D.** ,
skazanego z art. 197 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 lutego 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wznowienie postępowania zakończonego
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. II AKa 115/20,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 24 lipca 2020 r., sygn. II K 5/19,
na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić wniosek bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanego F. D. kosztami postępowania o wznowienie.**

UZASADNIENIE

Wniosek o wznowienie postępowania adw. R. B. należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalny z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 540 § 1 k.p.k. wznowić można wyłącznie postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. W postępowaniu, którego dotyczy

przedmiotowy wniosek, wyrok w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego F. D. aktualnie nie posiada przymiotu prawomocności. Zauważyć należy, że wobec rozpoznania przez Sąd Najwyższy kasacji wniesionych przez obrońców skazanych od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 28 kwietnia 2021 r., sygn. II AKa 115/20, w tym między innymi kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego F. D., wyrokiem z dnia 30 stycznia 2023 r., sygn. III KK 494/22 uchylono ww. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, a sprawa została przekazana temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Rozstrzygnięcie to spowodowało, że postępowanie sądowe w sprawie o sygn. II K 5/19 Sądu Okręgowego w Rzeszowie nie zostało prawomocnie zakończone, co stanowi przeszkodę formalną wniosku o wznowienie postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2021 r., IV KO 10/21, LEX nr 3398409).

W tej sytuacji — w świetle jednoznacznej treści dyspozycji art. 540 § 1 k.p.k. — wniosek o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny, co, w efekcie, musiało skutkować jego pozostawieniem bez rozpoznania w oparciu o przepisy art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w części dyspozytywnej (pkt 1), obciążając jednocześnie — na zasadzie art. 639 k.p.k. — kosztami postępowania o wznowienie skazanego (pkt 2).